

Dags att lätta på samvetet.....

Den 28 september är det 25 år sedan M/S Estonia sjönk till botten ute på Östersjön.

Jag och 136 andra hade turen att överleva denna händelse. 852 människor omkom den stormiga natten och många familjer drabbades av stor sorg.

Jag heter Anders Eriksson och skriver detta som ett öppet brev med frågor till de inom Regeringen, berörda departement och myndigheter, organisationer, företag och andra personer som varit och är involverade på något sätt i frågorna som finns kring händelsen.

Fortfarande efter 25 år har det inte framkommit vad som orsakade händelsen och frågorna har bara blivit fler med åren.

Här kommer mina frågor som börjar med agerandet direkt efter händelsen.

-Varför slutfördes inte räddningsinsatsen med att omhänderta de omkomna?
Vem tog dessa beslut?

Som ni märker kallar jag detta en händelse, för vid alla olyckor i Sverige såväl som andra länder, gör man jobbet klart och utreder sedan vad som hänt. Det är en självklarhet att inte överge omkomna vid olycksplatsen och att en polisutredning och/eller haveriutredning av olyckor görs.

Jag kan nämna några exempel: Oljeplattformen Alexander Kielland, Ubåten Kursk, Tsunamin i Thailand, Bussolyckan i Sveg, Flygolyckan i Umeå nyligen.

Frågor kring JAIC's haveriutredning.

-Varför hördes endast överlevande från besättningen?

-Informerades JAIC om de militära transporter som pågick?

-Var statsministrarna, avgående och tillträdande regering informerade om transporterna?

-Varför är inte de personer ur besättningen som finns på kommandobryggan namngivna med gradbeteckning?

Avslutningsvis vill jag fråga varför Regering och myndigheter gjorde allt så bakvänt och motsatt det normala vid en så stor händelse och katastrof som Estonia fortfarande är.

Det är inte med någon heder och ära som ansvariga inom regering och myndigheter hanterat händelsen.

Dags att lätta på samvetet så att Sverige kan få heder och ära tillbaka och frågorna kring katastrofen får riktiga och värdiga svar.

Anders Eriksson, Sonö Edsbro